

първитѣ дѣла на новия Султанъ бѣхъ силно утвържденіе на тѣзи надѣжды. Той заповѣда да отворять тѣмнищитѣ и да пусятъ затворенитѣ; да са повърнѣтъ на мѣстата си изгнаннытѣ и да са вземе назадъ заповѣдта на Абдулъ-Хамида, споредъ която са изискваше отъ жителитѣ да носять сръблото и златото си на Зараханата.

Като искаше да знае какъ са управлява града отъ поставенитѣ чиновници, той обыкаляше различнитѣ му части прѣоблѣченъ. Неговото правосѣдіе скоро наплаши всѣчкитѣ и караше да бѣгатъ отъ очитѣ му дори и онѣзи, които той желаяше да покровителствува.

Между туй войната се продължаваше навѣтъ по единъ твърдѣ разрушителенъ начинъ. Франція понека да посрѣдствува за миръ и по нейно прѣдложеніе отворихъ се договарянія въ Фокшанъ; нѣ отъ туй нищо не излѣзе. Войната се продължи и Селимъ понека самъ да прѣдводителствува войскитѣ си; Диванътъ му го въспрѣ поради религиозны причини.

Прѣзъ Юлія Гази-Хасанъ претърпѣ значително поражение отъ Руситѣ и Австрійцитѣ. За да си отмъсти за туй поражение Великий Везиръ нападнѣ по-сетнѣ на австрійската войска и бѣше близу до побѣдата, когато Руситѣ пристигнахъ на-бързо и развалихъ плановетѣ му. Турцитѣ изгубихъ въ този бой при Римничъ много хора и са принудихъ да прѣминѣтъ Дунава назадъ. Руситѣ усвоихъ Бендеръ, Акерманъ, Очакофъ, Бессарабія и изгорихъ Галаць. Австрійцитѣ отъ своя стѣрна навлѣзохъ въ Влашко и Молдова, усвоихъ Бѣлградъ и напълнихъ Сърбія. Тогазъ Англія подѣйствува да се сключи съюзъ между нея, Портата, Прусія и Швеція. Последняя проводи сръпцу Русія войска и флота, които дадохъ голѣмъ страхъ на Петербургъ. Въ туй врѣме умрѣ и императоръ Іосифъ и австрійската политика като се измѣни, Австрія поиска миръ, който се и подписа въ Свищовъ на 1791 г.

По този миръ Австрія повърнѣ на Портата Бѣлградъ и Сърбія, освѣнъ Оршова; а Селимъ се задължи да опрости